

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Secvndvs. Disponendus æger ab Amico fideli ad sacrum Viaticum dignè
suscipiendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

*Disponendus æger ab Amico fidelis
ad sacrum Viaticum dignè
suscipiendum.*

Postquam æger, depositâ apud Sa-
cerdotem peccatorum sarcinâ, nō
nihil animum exhilarauerit, monebit
eum fidelis Amicus, vt Dominum
Deum in animæ suæ hospitium, pœ-
nitentiæ scopis iam emundatum inui-
tet. Vocatoribus multis haud opus
est, stat enim ad animæ ostium & pul-
sat, intraturus vbi aperueris; immò ve-
rò, quia cordis ei latebras per confes-
sionem aperuisti, audi quid dicat: *In-*
trabo, inquit, ad illum & cœnabo cum illo,
& ipse mecum. Felix cena, vbi datur
cum tali conuiuia, imò de tali conuiuia
conuiuari! illud est nimirum quod
admirans Ecclesia, *O sacrum conuiuium,*
inquit, in quo Christus sumitur! recolitur
memoria Passionis eius, mens impletur gra-
tiâ, & futura gloria nobis pignus datur.
Cardinalis Bellarminus ait hanc
Antiphonam ægro proponendam, vt
se dignè ad Venerabilis Eucharistiæ
sumptio-

*Lib. 2.
de arte
benè
morie-
di, c. 7.*

sumptionem comparet. Puncta in eâ
quatuor sunt, quasi totidem sacratissi-
mi cõuiuij fercula, meditationis igne
præcoquenda, & vt ea faciliùs æger
digerat, Amico fideli prælibanda.

Ad illa verba: *O sacrum conuiuium, &c.*

Consideret sacram Eucharistiam, dari 1. Pun-
ctum.
viatoribus per modum cibi, ne defi-

cient in via ad patriam cælestem; nec
enim breuis aut facilis est è terris ad
cælum via: *Surge*, dicebat Angelus 3. Reg.

Helix, comede, grandis enim adhuc restat 19.

via; & quidem per desertum multis
magnisq̃ue periculis obnoxium. Et

tibi, amice mi, grandis adhuc restat

via, hostibus multis & latronibus in-

festissima, ideoq̃ue Seruator tuus, vt

ne animum desponderes, parauit in

conspectu tuo mensam aduersus eos

qui tribulant te, ad hanc mensam vbi

dignè accubueris, audacter dices cum

Dauid: *Si ambulauero in medio umbrae*
mortis, non timebo mala quoniam tu me-
cum es Domine. Erit tibi panis iste, quod
gladius Gedeonis aduersus Madiani-
tas; vel quod gladius Davidis aduer-
sus Goliath; erit denique veluti pano-
plia

Ps. 22.

Iud. 7.

1. Reg.

21.

Epist. 39. plia quædam qua benè armatus, intrepidè feliciterque cum tartareis hostibus dimicabis. Quamobrem S. Cyprianus : Quos excitamus, inquit, & hortamur ad prælium, non inermes & nudos relinquamus, sed protectione sanguinis & corporis Christi muniamus. Et cum ad hoc fiat Eucharistia ut possit accipientibus esse tutela, quos tutos contra aduersarios volumus, munimento dominicæ saturitatis munimus. Quare putas, S. Nicolaus Tolentinus, tam enixè venerabilem Eucharistiam expetebat? ut tanto, inquit, viatico munitus, non deficiam in via ad cœlestem patriam profecturus : & si ob demerita mea improbus Belial, hostis meus, mihi occurrerit, possim fidenter dicere : Dominus mihi adiutor & ego despiciam inimicos meos.

2. *Recolitur memoria Passionis eius.* Ait enim Paulus : *Quotiescumque manducabitis panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.* Ideò autem voluit Dominus Passionis suæ iugem apud nos esse memoriam, quod in ea diuitias nostras, facultates

cultates nostras, spes denique nostras omnes sitas, secundum Bernardum & Bonaventuram, habere debeamus.

Beatus Hugo à Sancto Victore, tria *Surius*
in votis habuisse dicitur: 1. Vt cibus *10.*
eius vltimus esset Venerabilis Eucha- *Sept.*
ristia. 2. Vt vltima eius cogitatio, si-
ue meditatio esset de Passione Domi-
ni nostri Iesu Christi. 3. Vt vltimum
eius verbum esset dulcissimum IESV
nomen.

Quidni & tu, eiusmodi vota concipias, oresque vt ijs bonus I E S V S annuat?

3. *Mens impletur gratiâ.* Quod cibus corporeus est corpori, hoc panis iste qui de cœlo descendit, est animæ. Ille, membra omnia corporis; hic, animæ potentias omnes reficit, nutrit, nouo replet vigore & corroborat. Memoria repletur gratiâ dulcissimæ recordationis beneficiorum Dei, ac præcipuè Dominicæ Passionis: Intelligentia repletur gratiâ fidei, quæ, & errores omnes abigit, rerum verò diuinarum notionem ingerit. Voluntas denique hoc ipso alimento, impletur gratiâ

gratiâ feruentissimæ charitatis ; quæ
 cum sit regina virtutum ; in idem do-
 micilium ceteræ attrahuntur non in-
 uitæ ; quarum possessione non potest
 hominis mens non ditissima , beatissi-
 maque apparere.

Aiunt Reginam Ægypti Cleopa-
 tram, Nobiles non paucos qui bonis
 omnibus fortunisque euersi erant, in
 Antonij (cuius partes secuti fuerant)
 gratiam, mensæ suæ conuiuas adhi-
 buisse ; vtque liberalitatis specimen
 singulare ederet, tantis eos opibus fa-
 cultatibusque auxisse, vt mutata re-
 pentè conditione, de miseris fœlices,
 de pauperibus diuites apparerent. Da-
 ita esse : quid ad illam fœlicitatem di-
 uitiasque, quibus impletur mens quæ
 Christi corpore ac sanguine saginatur?

Impium sit terrena cælestibus, æ-
 terna caducis comparare.

4. Denique, *futura gloria nobis pignus
 datur.* Quod promissum est, sine nota
 negari non potest; maximè quando ad
 adstruendam promissionis fidem pi-
 gnus aliquod relatum est : Christus
 Dominus, in Eucharistia, futuræ glo-
 riæ,

riæ, quam promisit, pignus corpus suum dereliquit: quidni ergo, ad eam aspiremus? quisquis nobili hoc viatico instructus, viam vniuersæ carnis ingreditur, ijs meritò accensendus est, de quibus Paulus: *spe salui facti sunt.* Habent enim ad manum, non ramam illum aureum gratum Proserpinæ munus, sed Virginis filium, in quo sibi Pater æternus benè complacuit. Excludi felicitate æterna non potest, quisquis æterno Patri nobile hoc pignus representauerit, quod, ad spei nostræ securitatem, Filius eius nobis oppigneravit: illi, autem, pignus istud secum deferunt, qui morientes Christo Domino, charitatis nexu intimè adunantur: de quibus à Sancto Ioanne dicitur: *Beati qui in Domino moriuntur: id est, qui morientes Christo Domino, veluti membra capiti suo, charitatis glutino copulantur.* Dic ergo, sed corde magis quàm ore. *Veni Domine & noli tardare. Descende Domine, priusquam moriatur anima mea.* Ah! bone I E S V, grandis adhuc mihi restat via, quinam possim illam
 D feliciter

Rom. 8

Io. 4

feliciter decurrere sine te, qui es via,
veritas & vita?

Mat. 8 Domine non sum dignus, vt intres sub
tectum meum, peccatorum sordibus cō-
taminatum; at, quis potest facere mun-

Iob. 14 dum de immundo conceptum semine, nonni-
tu qui solus es?

Mat. 8 Domine si vis, potes me mundare. Tan-
Luc. 7. tùm dic verbo, & sanabitur anima mea.

§. TERTIVS.

*Quid agendum præsente Vene-
rabili Eucharistia?*

VBi allata fuerit Venerabilis Eu-
charistia, si infirmitas valetudi-
nis vllò modo permiserit, assurgat il-
licò, & in genua prouolutus, illam,
quàm poterit humillimè adorabit.

Quod si morbi grauitas nullo mo-
do patiatur vt æger surgat è lectulo,
assurgat saltem si possit, inclinatisque
cervicibus Deum suum præsentem ve-
neretur.

Sæpè visus est Dominus Deus, mor-
rituris vires addere, vt in illo supremo
temporis articulo, suum in illum a-
morem